

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

زمان پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۰۳/۱۵

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

تحلیل پایداری کاربری اراضی شهرهای جدید با تاکید بر کاربری فرهنگی ورزشی مورد مطالعاتی: شهر جدید گلبهار

مسعود فارسی

کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی؛ دانشگاه آزاد شیروان؛ ایران

چکیده

کاربری اراضی شهری به عنوان یکی از ارکان اساسی و مهم در دستیابی به توسعه پایدار در شهرها هستند که نیاز است تا برنامه ریزی دقیق در این زمینه صورت گیرد. این موضوع شهرهای جدید که بیشتر با هدف جذب سریز جمعیت ایجاد گردیده‌اند از اهمیت بیشتری برخوردار است. یکی از کاربری‌هایی که در برخی موارد بی توجهی قرار می‌گیرد کاربری ورزشی و تفریحی است.

هدف اساسی این پژوهش تحلیل کاربری اراضی با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی در شهرهای جدید می‌باشد که به روش اسنادی کتابخانه‌ای و مطالعات میدانی با ابزار پرسشنامه به تعداد ۲۰۰ نمونه به جمع آوری اطلاعات پرداخته است و از این نظر در زمرة پژوهش‌های توصیفی تحلیلی و کاربردی قرار می‌گیرد. این پژوهش تلاش دارد تا ابتدا و با استفاده از اطلاعات وضع موجود شهر جدید گلبهار در محدوده کلانشهر مشهد و کاربری اراضی در آن بپردازد. در ادامه و جهت سنجش کمیت کاربری از جدول استانداردهای کاربری اراضی شهری و برای بررسی کیفیت کاربری اراضی فرهنگی و ورزشی با استفاده از ابزار پرسشنامه و با استفاده از روش تحلیل TOPSSIS استفاده نموده است. بعلاوه از ماتریس‌های ارزیابی کاربری نیز بهره برده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که به لحاظ کمی وضعیت کاربری فرهنگی و ورزشی و سرانه آن در شهر جدید گلبهار مناسب نبوده و در حد استاندارد نمی‌باشد. بعلاوه نتایج تحلیل تاپسیس نیز نشان می‌دهد که میزان رضایتمندی از وضعیت کاربری اراضی شهر با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی کمتر از حد استاندارد است. نتایج ارزیابی کاربری با استفاده از ماتریس‌آای چندگانه نیز نشان دهنده کیفیت پایین کاربری بخصوص کاربری فرهنگی و ورزشی در این شهر می‌باشد.

واژگان کلیدی: کاربری اراضی، توسعه پایدار، شهرهای جدید، کاربری فرهنگی و ورزشی، گلبهار

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

مقدمه

پایداری، واژه دهه آخر قرن بیستم است. این واژه با تعریف توسعه پایدار توسط گزارش کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه سازمان ملل (کمیسیون برونتلند) عمومیت پیدا کرده است. تعریف گزارش بروتلاند شامل سه لایه است: توسعه، برابری و مساوات و حفاظت از محیط زیست (موسی کاظمی محمدی، ۱۳۸۷: ۸). در ابتدا در مباحث توسعه پایدار، مسائل اقتصادی و زیست محیطی غلبه داشتند و کمتر به مباحث اجتماعی توجه می شد؛ در اصلی ترین هدف جامعه پایدار، توجه به توسعه کیفی زندگی شهروندان است تا از طریق آن بتوان زمینه رشد و دستیابی به اهداف پایداری را در شهرها به وجود آورد (Baumgartner et al, 2010: 7).

وضعیت نابسامان شهرنشینی متراکم در شهرهای جدید و مشکلات و نابرابری های خدماتی و اجتماعی پیامد آن، همچنین کاهش ساعت کاری، ضرورت برنامه ریزی برای تامین نیازهای مبرم گروه های سنی مختلف را ایجاب می کند، عمدۀ این مسائل و مشکلات آن به این دلیل بوده است که تغییرات و تبدیل ها و تغییرات بدون برنامه ریزی صورت گرفته و متناسب با نیازهای جامعه نبوده است و افزایش جمعیت و طراحی این شهرها توأم با سوء مدیریت های سیاسی، جمعیتی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نیز از دیگر عوامل مهم موثر در این امر شمار می روند. در دنیای امروزی ساخت شهرها بدون فضای سبز غیرقابل تصور می باشد و شهرها غیر قابل زندگی خواهد بود (Jenny et al, 2013: 5).

شهر همواره یک ساز و کار متحول و پویایی داشته است، که البته کیفت و کمیت این تحول و پویایی تحت تأثیر عامل زمان و مکان بوده است، حال آنچه در این میان حائز اهمیت است، چگونگی مثبت یا منفی بودن کیفیت این رشد و گسترش یا به عبارت دیگر تناسب یا عدم تناسب کاربری اراضی شهری است (Dutta, 2012: 5). بنابراین در زمینه شهر این نکته را ملزم می سازد که برنامه ریزی کاربری اراضی یکی از مهمترین مباحث در نظام برنامه ریزی شهری است. کاربری اراضی شهری در نظام های پیشرفته برنامه ریزی جهان، به لحاظ استفاده بهینه از اراضی شهری جایگاه خاصی در انواع طرح های شهری و منطقه ای یافته است. شکلگیری نظام کاربری زمین در هر جامعه شهری و نحوه تقسیم اراضی و نحوه استفاده از آن در فعالیت ها و خدمات مختلف، بازتاب و برآیند عملکرد متقابل مجموعه ای از عوامل و نیروهای مختلف محیطی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و حقوقی است (علی اکبری و عمال الدین، ۱۳۹۱: ۴).

امروزه اهداف کلان برنامه ریزی کاربری اراضی بر پایه ارزش های توسعه پایدار از یک طرف و اعتلای کیفیت زندگی شهری از سوی دیگر استوار شده است (Rabiee et al, 2013: 5). انتخاب مکان نامناسب برای فضای شهری ساخته شده هم موجب کاهش بهره وری این فضاها و هم موجب ناسازگاری این فضاها با کاربری های هم جوار خواهد شد، لذا مکانیابی بهینه این فضاها می تواند این دو مشکل را برطرف سازد.

هم اکنون در کشورهای در حال توسعه، موضوع برنامه ریزی برای کاربری اراضی به یک معضل بسیار پیچیده تبدیل شده که معمولاً ابعاد فراتری از برنامه ریزی را می طلبد. در این کشورها مسائلی مثل «کمبود و گرانی زمین شهری» و «مبازه برای تأمین مسکن» معمولاً به صورت بحران سیاسی و اجتماعی ظاهر می شود. حتی در برخی کشورها مثل بربل، شیلی و مکزیک، مسئله تصرف و اشغال اراضی شهری، به یک جنبش سیاسی بدل شده است (Mehdizadeh, 2006: 394-229). از سویی دیگر در مقام مقایسه، توزیع خدمات و تسهیلات رفاه شهری در کشورهای توسعه یافته و غیر توسعه یافته شرایط ناهمسانی را تجربه می کنند؛ به طوری که در کشورهای توسعه یافته خدمات شهری با هزینه ای مناسب در اختیار شهروندان قرار می گیرد و این در حالی است که

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

در کشورهای در حال توسعه توزیع این خدمات، منابع و تسهیلات شهری به صورت نامتعادل بوده و میزان دسترسی اکثر شهروندان به این خدمات مناسب نمی‌باشد.

در ایران نیز شرایط به گونه‌ای است که در درجه اول می‌توان کمبود امکانات و خدمات را در شهرهای مختلف مشاهده نمود و در درجه دوم شاهد توزیع نامتعادل و نابرابر خدمات و منابع در سطوح منطقه‌ای و شهری می‌باشیم. این نابرابری‌ها به خاطر عوامل طبیعی، اقتصادی، سیاسی، مسائل قومی-فرهنگی، نارسایی نظام برنامه‌ریزی، دوگانگی اقتصادی و قطب‌های رشد بوده که عملکرد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی نواحی را تحت تأثیر قرار داده و چنین نابرابری‌هایی را در ایران دامن زده است (ظاهری و دیگران، ۱۳۹۶: ۶).

در اکثر دوره‌های تاریخی از زمانی که شهرنشینی شروع شده است، در اقصی نقاط جهان شهرهای جدید ساخته شده‌اند. برنامه‌ریزی شهرهای جدید تقدم شهرسازی بر شهرنشینی است و اصولاً مکانیابی و طراحی و برنامه‌ریزی این گونه شهرها بر روی اراضی بکر و بدن هسته اولیه انجام می‌گیرد. ساخت شهرهای جدید در ایران را می‌توان طی دو مرحله مختلف قبل و بعد از انقلاب مطالعه کرد (Ziari: 2006: 6). نظام کاربری زمین در شهر جدید با شهر موجود متفاوت است و تفاوت آن در استفاده از از کلیه امکانات برنامه‌ریزی، ایجاد طرح‌های از پیش اندیشیده شده و پیش‌بینی‌های لازم برای به حداقل کردن کارآیی این نظام در شهر جدید است. موضوعی که در شهر موجود به علت محدودیت‌های مختلف از نظر وضع موجود کاربری زمین، مالکیت‌های مختلف و منابع متضاد در عمل غیر ممکن است (زیاری، ۱۳۸۵: ۵). علاوه بر این الگوی بهینه زیست در جوامع شهری، ضرورت نیاز به برنامه‌ریزی کاربری اراضی را مطرح می‌سازد، تا در این راستا سیاست‌های تنظیم و تحولات کاربری اراضی در شهرها ساماندهی شود (خاکپور و همکاران، ۱۳۸۶: ۲). سیاست شهرهای جدید در کشور ما در وهله اول در عملکرد جمعیت‌پذیری ناموفق بوده است و با توجه به عدم تحقق پیش‌بینی‌های جمعیتی در دوره‌های مختلف برای این شهرها، ضرورت بررسی و ارزیابی کاربری اراضی پیش‌بینی شده در این شهرها ضرورت دارد.

با توجه به اهمیت موضوع کاربری اراضی که هم چون ستون فقرات در برنامه‌ریزی شهری است، در این پژوهش سعی شده است به ارزیابی وضعیت کاربری اراضی شهر جدید گلبهار در محدوده کلانشهر مشهد پرداخته شود. همان طور که قبلاً ذکر شد پیش‌بینی‌های جمعیتی در اکثر شهرهای جدید کشورمان، محقق نشده است و شهر جدید گلبهار هم در این زمینه ناموفق بوده است.

پیشینه

برنامه‌ریزی کاربری اراضی و ساماندهی فعالیت‌های شهری در فضا، محور و بستر اصلی برنامه‌ریزی شهری محسوب می‌شود، بنابراین برنامه‌ریزی کاربری اراضی، نه تنها نقش اساسی در کیفیت و کار طرح‌های شهری خواهد داشت، بلکه اساس نظام توزیع فعالیت‌ها، خدمات و سهم سرانه‌ها را نیز تعیین می‌کند. مساله کاربری اراضی در شهرهای کوچک و شهرهای جدید از اهمیت زیادی برخوردار است در این راستا برخی پژوهش‌ها به این موضوع پرداخته‌اند از جمله شهرهای کوچک و نظام کاربری اراضی شهری (مطالعه موردی؛ شهر لامرد در استان فارس) به این نتیجه دست یافته‌ند که کاربری‌های آموزش عالی، فرهنگی، ورزشی، تأسیسات و تجهیزات شهری، صنعتی و فضای سبز هم از نظر سرانه شهری (به ازای هر نفر) و هم از نظر سطح (مساحت) کاربری، در وضعیت نامطلوب و نامتناسبی بوده واژ سوی دیگر سایر کاربری‌های مسکونی، مذهبی، اداری- انتظامی، آموزش عمومی، تجاری از این نظر در جایگاه مطلوب و مناسبی قرار گرفته اند که این وضعیت بیانگر عدم تعادل و ناهمانگی بین کاربری‌های شهری است.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

ضرابی و دیگران(۱۳۹۱) در مقاله خود با عنوان تحلیل کاربری اراضی شهر جدید بینالود نتیجه گیری کردند که کاربری اراضی در این شهر جدید دارای وضعیت نامناسبی است و تحقق نامتعادل انواع کاربری‌ها به این امر دامن زده است. به طوری که در مجموع کاربری‌های پیشنهادی ۳۷/۴۷ درصد محقق شده است، ولی با احتساب ناحیه صنعتی، در مجموع میزان تحقق پذیری کاربری‌ها به ۱۱۶/۵۶ درصد می‌رسد. از علل عدم تحقق مطلوب کاربری-ها می‌توان به مشکلات اجرایی، مالی، عدم همکاری سازمان‌ها و ادارات مرتبط و همچنین عدم تحقق جمعیت پیش بینی شده اشاره کرد. در بین کاربری‌ها، بهترین وضعیت تحقق پذیری مربوط به کاربری حریم سبز با ۴۴۲/۷۷ درصد است و در مقابل ۶ نوع کاربری‌ها هیچ گونه تحقق پذیری نداشته‌اند.

رحمی لاهروdi(۱۳۹۴) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان نقش فضای سبز شهری در توسعه پایدار شهری مطالعه موردی منطقه ۱۴ شهرداری تهران تاثیر مستقیم و معنادار فضای سبز بر دستیابی به توسعه پایدار در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و محیطی را به اثبات رسانیدند.

روش کار

پژوهش حاضر تلاش دارد تا وضعیت کاربری اراضی شهری با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی در شهر جدید گلبهار را مورد بررسی قرار دهد از این رو در زمرة پژوهش‌های توصیفی تحلیلی و کاربردی قرار دارد که به روش استنادی کتابخانه‌ای و مطالعات میدانی اطلاعات موردنیاز خود را جمع آوری نموده است. جامعه اماری این پژوهش را ساکنین شهر تشکیل می‌دهند که با توجه به گسترده‌گی حجم جامعه تعداد ۲۰۰ نفر از افراد به شکل تصادفی به عنوان نمونه آماری انتخاب گردیده‌اند. تجزیه و تحلیل اطلاعات در این پژوهش با استفاده از روش میدانی و بر پایه امار وضع موجود و همچنین روش تحلیل یکپارچه تاپسیس و ماتریس‌های ارزیابی انجام گردیده است.

مفاهیم و مبانی نظری

مفهوم پایداری در عصر حاضر آنچنان اهمیتی پیدا کرده است که هر بحث معاصری درباره محیط زیست و توسعه بدون توجه به این مفهوم بحثی ناتمام تلقی می‌گردد با وجود آن نبایستی چنان توجه کرد که همیشه این واژه بخشی از امکانات روزمره‌ی ما را در بر می‌گیرد . در فرهنگ آکسفورد فعل پایداری به این صورت تعریف شده است . توانایی، دوام یا حفظ انجام کاری به طور دائم . در فرهنگ دهخدا فعل پایداری به معنای بادوم، ماندنی آورده شده است (فرهنگ دهخدا: ۴۷). معنای کنونی واژه پایداری که در این بحث مد نظر می‌باشد عبارتست از «آنچه که می‌تواند در آینده تداوم یابد»(سفلایی، ۱۳۸۲: ۱۴۳).

تاکنون در رابطه با مفهوم و تعریف توسعه پایدار اندیشمندان زیادی سخن گفته‌اند. بر این مبنای هر یک از اندیشمندان بسته به ماهیت رشته تخصصی‌شان، تعریف خاصی را از توسعه پایدار ارائه کرده‌اند. توسعه تا قبل از دهه ۱۹۶۰ بیشتر جنبه‌های اقتصادی را شامل می‌شد و کمتر به سایر جنبه‌ها (انسانی و محیطی) توجه می‌شد. لکن از دهه ۱۹۶۰ به بعد در جهت رهایی از این وضع، سمینارها و کنفرانس‌های متعددی برگزار گردید که کنفرانس زیست کره در پاریس در سال ۱۹۶۸ خصیصه‌های اکولوژیکی توسعه بین المللی در واشنگتن (۱۹۶۸)، کنفرانس محیط انسانی در استکلهلم (۱۹۷۳)، کنفرانس محیط زیست و توسعه در دهه (۱۹۹۱) اجلاس زمین در ریودوژانیرو (۱۹۹۲)، اجلاس زمین در نیویورک (۱۹۹۷) و بالاخره محدودیت‌های رشد که از طرف باشگاه رم در دنیای علم مطرح شد، نمونه‌هایی از اینگونه سمینارها و کنفرانس‌های است. در سال ۱۹۷۰ اتحادیه حفاظت جهانی و برنامه محیطی سازمان ملل، اصطلاح توسعه زیست بوم را بکار برد اما اصطلاح توسعه پایدار برای اولین بار در اواسط دهه ۱۹۷۰ به خانم باربارا وارد (ward . B) نسبت داده می‌شود، مطرح شد(تقوایی و صفرآبادی، ۱۳۹۲: ۵)

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

زمین از مهمترین عناصر شکل دهنده محیط فیزیکی بشر محسوب می‌شود و همیشه به عنوان یک اصل در توسعه شهری مورد توجه قرار می‌گیرد و بستری است که انسان در آن فعالیت می‌کند و از آن تأثیر می‌گیرد (Iqbal et al, 2016: ۵). کاربری اراضی به معنای استفاده از زمین در شرایط حاضر می‌باشد و نقشه کاربری‌ها پوشش فیزیکی سطح زمین را با توجه به استفاده از آن نشان می‌دهد. بررسی کاربری اراضی به این معناست که تمام فعالیت‌های موجود یا انواع مختلف استفاده از زمین نظیر زمین‌های زراعی، باغ‌ها، مناطق مسکونی، جنگل و مرتع، معادن و غیره به تصویر کشیده شود (amaceli، ۱۳۹۳: ۲).

کاربری اراضی از مهمترین عواملی است که انسان از طریق آن منابع طبیعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و ارزیابی روند تغییرات آن نیز فرایندی است که منجر به ایجاد درک صحیحی از نحوه تعامل انسان و محیط طبیعی می‌شود که این مسئله در مناطق حساس زیستی از اهمیت بیشتری برخوردار است (شمس و کرمی نژاد، ۱۳۹۳: ۲۲). این تغییرات با فرایندهای طبیعی نظری تغییر پوشش زمین و غیره در تعادل بوده اما فرایندهای اساسی که نوع، میزان و مشخصات فضایی تغییرات کاربری را کنترل می‌کنند به درستی درک نشده‌اند. از این رو فهم عوامل این تغییرات و تجربیات مدیریتی زمین برای بسیاری از زمین‌های تحقیقی ضروری به نظر می‌رسد (بابایی اقدم و دیگران، ۱۳۹۰: ۶).

موضوع کاربری اراضی از مباحث اصلی برنامه‌ریزی شهری است تا جایی که از یک سو برخی آن را به عنوان هسته اصلی و عملی برنامه‌ریزی شهری می‌دانند (سیف الدینی، ۱۳۸۱: ۵). به عبارت دیگر، مفهوم کاربری اراضی به معنای به کارگیری زمین برای اهداف ویژه توسط انسان است. در واقع، هدف نهایی برنامه‌ریزی کاربری زمین ایجاد نوعی تعادل اکولوژیک و عدالت اجتماعی در روند توسعه و عمران شهر است و باید به اهداف کیفی انسانی مثل ادراک زیبایی، احساس هویت فضایی و احساس تعلق به محیط نیز پاسخ گوید. زیرا در نهایت، این عوامل زمینه آسایش و رضایت شهروندان را فراهم می‌کنند. با توجه به نارسایی و محدودیت استانداردهای کمی در دو سه دهه اخیر شاخص‌های مربوط به کیفیت زندگی، رفاه اجتماعی، آسایش عمومی، حفاظت منابع طبیعی و تاریخی باید در نظر گرفته شوند (نورائی و دیگران، ۱۳۹۵: ۷). بنابراین، با اتخاذ سیاست و تدابیر صحیح در رابطه با کاربری اراضی می‌توان به توسعه شهری پایدار دست یافت.

اصطلاح کاربری زمین از دیدگاه توسعه پایدار شامل همه فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است که انسان بر روی زمین انجام می‌دهد. در واقع، توسعه و عمران زمین وقتی می‌تواند پایدار باشد که بتواند به نیازهای مادی و نیازهای اجتماعی، فرهنگی و روانی مردم در حال و آینده پاسخ گوید (قربانی و همکاران، ۱۳۹۴: ۶). سه شرط زیر به عنوان خصوصیات اولیه توسعه پایدار کاربری اراضی مطرح شده است

۱. **تنوع کاربری‌ها:** توسعه پایدار زمین در مقیاس وسیع باید تعادلی در کاربری‌های گوناگون زمین شهری به وجود آورد. تشخیص عملکردهای گوناگون در کاربری اراضی توسعه شهری مسکونی، تولیدی، خدماتی و جز آن) باعث ارتقای کیفیت محیط زیست می‌شود و به دلیل تسهیل در ارتباط فیزیکی و اجتماعی مورد نیاز عملاً نقشی مهم در بهبود شرایط محیطی و کاهش آلودگی‌های محیطی ایجاد می‌کند (مشیری و ملکی نظام آباد، ۱۳۹۰: ۹)

۲. **انعطاف پذیری:** زمین‌هایی که در طرح‌های شهری به عنوان مناطق قابل توسعه پیش‌بینی می‌شوند، باید در قالب پروژه‌هایی از قبیل طرح‌های مربوط به مدیریت آب و فاضلاب، توسعه مسکن، آماده سازی زمین و جز آن تعریف شوند. این پروژه‌ها باید از هماهنگی خاصی برخوردار باشند و در قالب کل طرح توسعه قابلیت تأثیر گذاری و تأثیر پذیری از یکدیگر را داشته باشند.

۳. **حمایت کافی:** توسعه زمانی می‌تواند شرطی موفق باشد که از حمایت اجتماعی قوی برخوردار باشد. تجربه‌های شهرهای جدید و طرح‌های آماده سازی زمین نشان داده است که در فرایند توسعه زمین، مشارکت عمومی تا چه حد می‌تواند در موفقیت طرح

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

مؤثر باشد. هر چند مشارکت مردم در زمینه‌های مختلف (اعم از انتخاب زمین، طراحی، برنامه‌ریزی، ساخت و جز آن) با هدایت جامع و همه سونگر افزایش یابد (شماعی و لطفی مقدم، ۱۳۹۵: ۹).

تئوری طرح ایجاد شهرهای جدید نیز جهت تمرکز زدایی از شهرهای بزرگ و جذب سرریز جمعیتی آنها مطرح شد. تئوری سازمان فضایی هیلهورست را می‌توان مکمل تئوری مرکز - پیرامون فردیمن و قطب رشد پرو دانست. در این تئوری با ایجاد تفکر سیستمی در برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای، شیوه نوینی در برنامه‌ریزی تعادل فضایی ارائه شد که کاربردهای آن تاکنون نیز در برنامه‌ریزی توسعه فضایی کشورها، بخصوص کشورهای جهان سوم ادامه داشته است. هیلهورست با توجه به اهمیت راهبردهای توسعه فضایی در از بین بردن دو گانگی‌های درون منطقه‌ای، میان منطقه‌ای و بخشی چهار استراتژی انتظام بخش فضایی را مطرح کرد که به دو بحث محوری بسط و تثبیت تقسیم می‌شود (پوراصغر و دیگران، ۱۳۹۲: ۶):

- استراتژی انسجام متمرکز؛
- استراتژی انسجام پراکنده؛
- استراتژی بسط متمرکز؛
- استراتژی بسط پراکنده

فکر ایجاد شهرهای جدید، در واقع به تفکر تثبیت پراکنده و بسط متمرکز مربوط می‌شود. در تثبیت پراکنده، هدف تقویت منطقه شهری جهت تعادل و انتظام فضایی است و در بسط متمرکز که یک مرحله در فرایند توسعه بالاتر از تثبیت پراکنده است، انتقال آثار توسعه به محورهای منطقه‌ای و انتقال آن به تمام فضای جغرافیایی هدف استراتژی است.

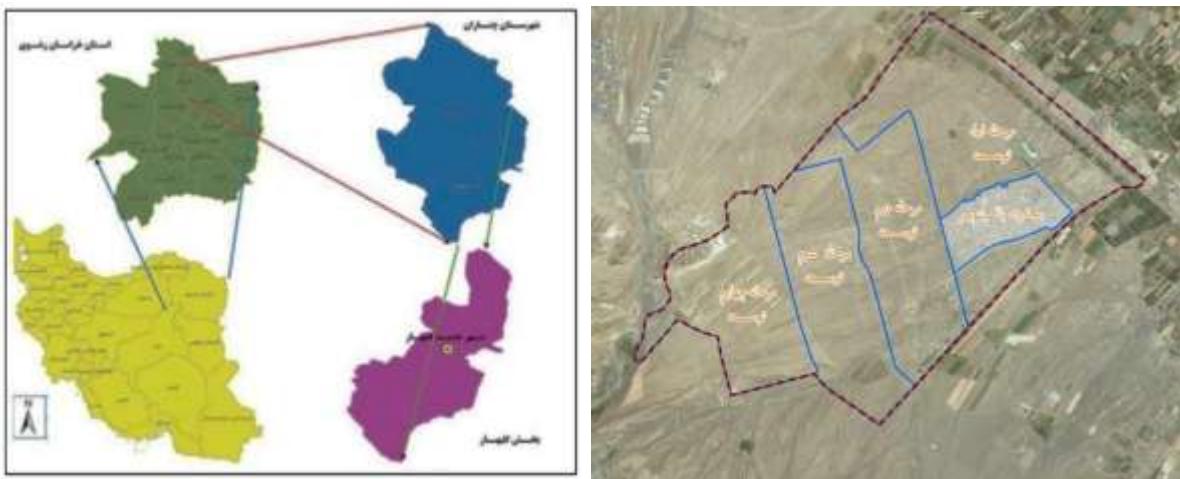
قلمرو تحقیق: شهر جدید گلبهار

شهر جدید گلبهار از اولین شهرهای جدید احداث شده در حومه شهر م شهد به شمار می‌آید. این شهر در ۴۵ کیلومتری شمال غرب مشهد، در محلی خوش آب و هوا و بالاتر از شهرهای بیلاقی شاندیز و طرق به و در ۱۰ کیلومتری شهر چناران قرار گرفته است. شهر جدید گلبهار از نظر موقعیت جغرافیایی در ۳۶ درجه و ۳۳ دقیقه عرض شمالی و ۵۹ درجه و ۱۰ دقیقه طول شرقی قرار گرفته و ارتفاع شهر از سطح دریا ۱۲۵۰ متر است. این شهر از شمال به دامنه کوههای هزار مسجد و روستانه کشف رود و از جنوب به سلسله جبال بینالود محدود می‌شود و در دره بین کوههای هزار مسجد و بینالود قرار گرفته است. وسعت اراضی محدوده شهری گلبهار حدود ۴۰۰۰ هکتار است و طراحی آن از بافتی خطی- شطرنجی تبعیت می‌کند. محدوده طراحی شده از ۲ منطقه و ۴ ناحیه شهری تشکیل شده است. این شهر از نظر استقرار در فضا همانند شهر جدید بینالود در حوزه شهری مشهد جزء شهرهای جدید اقماری به شمار می‌رود. اینگونه شهرها در خارج از محدوده طرح جامع ایجاد شده و بیشتر برای توسعه ناپیوسته مادرشهرها در نظر گرفته می‌شوند

بر اساس مطالعات جامع و تفصیلی که در زمینه‌های مختلف درباره گلبهار انجام شده، این شهر پس از آماده‌سازی، از سال ۱۳۷۴ به جذب جمعیت پرداخته است. تا شهریور ۱۳۸۵ فاز یک شهر بر اساس طرح جامع و تفصیلی شهر تقریباً اجرایی شده و محلات مختلفی مانند فرهنگیان، پردیس و پرنده در آن شکل گرفته است. به لحاظ مدیریتی نیز هم اکنون این شهر به وسیله شرکت عمران شهر جدید گلبهار اداره می‌شود و از لحاظ تقسیمات کشوری، مرکز بخش گلبهار شهرستان چناران است.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

نقشه ۱. موقعیت قرارگیری شهر گلبهار

شهر گلبهار در اضی نسبتا کم شیب حدفاصل جاده اصلی مشهد- قوچان قرار دارد. شیب عمومی اراضی حدود ۱.۷ درصد و در امتداد جنوب غربی به شمال شرقی است. رقم ارتفاعی دقیق منطقه مورد نظر بین ۱۱۵۰ تا ۱۳۲۰ متر از سطح دریا است.
اهداف اصلی احداث شهر جدید گلبهار عبارتند از:

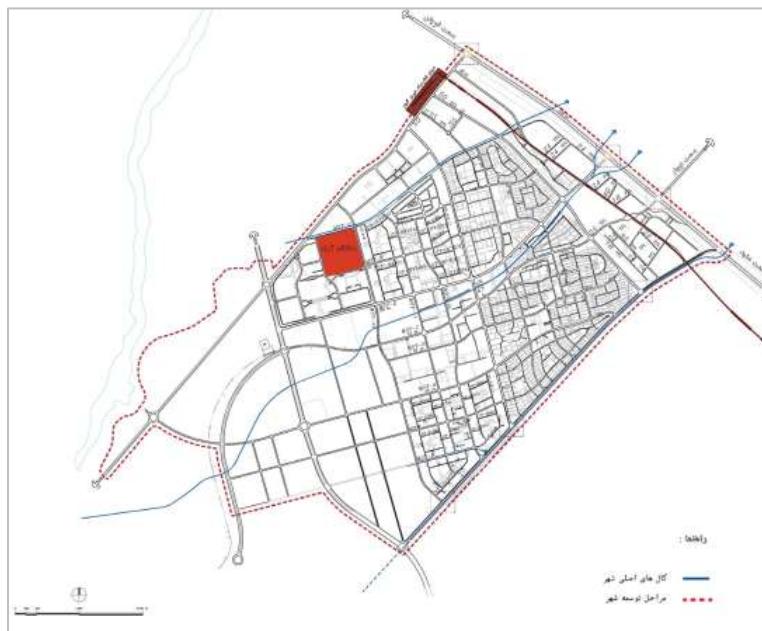
- الف- ایجاد مرکزیتی به منظور جذب و اسکان بخشی از سریز جمعیتی شهر مشهد و منطقه شهری مشهد،
- ب- ایجاد مرکزیتی به منظور ارائه خدمات عالی و تخصصی پیشتبانی کننده در منطقه،
- به منظور دستیابی به اهداف فوق، سیاستها و زمینه های فعالیت شهر جدید گلبهار به شرح زیر در نظر گرفته شد:
استقرار کارگاه های صنعتی الکترونیک، سرخانه، مواد غذایی (غیرآلوه کننده)، ساختمانی، درب و پنجره سازی در شهر،
استقرار فعالیت های آموزش عالی و تحقیقاتی، به خصوص در زمینه کشاورزی،
- ایجاد بیمارستان ها و درمانگاه های عمومی و تخصصی به منظور ارائه خدمات بهداشتی در سطح منطقه مطالعاتی حوزه کشف رود

جدول ۱. جمعیت شهر جدید گلبهار بر حسب محلات آن

ردیف	شماره محله	نام محله	جمعیت ساکن در محله	خانوار ساکن در محله	بعد خانوار	نسبت جمعیت ساکن	نسبت جمعیت به کل خانوار ساکن	نسبت خانوار به کل خانوار ساکن
۰۱	۱	پردس	۲۲۲۵	۹۲۰	۲۱۵۰	۲۰/۵۳	۲۲/۱۱	
۰۲	۲	پرند	۲۲۹۸	۵۹۲	۲۱۸۸	۲۱/۷۶		۲۱/۳۱
۰۳	۳	اندیشه	۲۱۷	۷۸	۴۱۰۶	۲/۸۱		
۰۴	۴	گلشن	۳۴۰	۹۷	۲/۵	۲/۴۹		
۰۵	۵	خاوران	۱۵۷۱	۴۰۳	۲۱۸۹	۱۴/۸۷	۱۴/۵۱	
۰۶	۶	فرهنگ	۲۸۱۲	۶۸۸	۴۱۰۹	۲۶/۶۲	۲۴/۷۷	
جمع کل								۱۰۰

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

در شهر جدید گلبهار، زمین های شهری از سه جهت عمدۀ با سه راه اصلی محدود شده است. در جهت های شرق، شمال و جنوب، حد نهای شهر را سه بلوار تشکیل می دهد. اما در جهت غرب، محدوده توسط یک راه اصلی بسته نشده است. در سمت جنوب شهر، خیابانی که محدوده شهر را تشکیل می دهد بلوار امام خمینی نام دارد. در سمت شمال، بلوار جمهوری شهر را محدود ساخته است و در سمت شرقی آن بوار امام رضا قرار دارد که در واقع مرز شرقی شهر است. این بلوار، راهی ارتباطی است که یک سوی آن به چناران متصل می شود و سوی دیگر، شهر گلبهار را به مشهد متصل می سازد. با توجه به قرارگیری خیابان های اصلی، شبکه های فرعی در شهر بگونه ای تعییه شده است که ارتباط هر بخش کوچک و هر سلول شهری را هم به سلول های مجاور ممکن می سازد و هم از طریق روابط سلسه مراتبی، به همه نقاط درون شهری، دسترس مناسبی را فراهم می سازد.

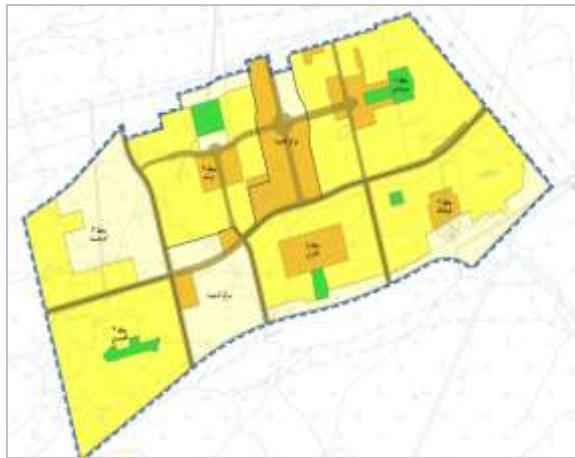

نقشه ۲. شبکه بندي خيابان در شهر جدید گلبهار

سطح محدوده مطالعاتی از منظر سازمان فضایی و تقسیمات داخلی به شش محله حول یک مرکز ناحیه تقسیم گردیده است. مرکز ناحیه محدوده در مرکز سازمان فضایی و محلات در پیرامون آن شکل گرفته اند. نحوه قرارگیری محلات به گونه ای است که تقارن لازم را از نظر سرویس گیری از مرکز ناحیه به وجود آورده است و سه محله در محدوده شرقی و سه محله نیز در بخش غربی آن، استقرار یافته است. از کل سطح محدوده مطالعاتی نزدیک به ۶۹۲.۱۲ هکتار و یا حدود ۱۱.۱۲ درصد آن در اشغال محلات شش گانه است. در این اراضی ۱۲۹۶ قطعه مسکونی با سطحی معادل ۱۱/۲۲ هکتار وجود دارد. از مجموع ۲۷۰۲ قطعه مسکونی احداث شده در محدوده مرحله اول توسعه شهر جدید گلبهار، ۴۸۹ قطعه یا حدود ۱۸.۹ درصد آنها دارای قدمتی کمتر از ۴ سال، ۱۸۹۹ قطعه و یا بالغ بر ۷۰.۲۸ درصد دارای قدمتی بین ۴ تا ۹ سال و بقیه قطعات نیز دارای عمر ساختمانی ۹ سال و بیشتر هستند.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

نقشه ۳. وضعیت کالبدی در شهر جدید گلبهار

در حال حاضر در شهر جدید گلبهار و در محدوده دایر و اسکان یافته آن، مشکل مسکن وجود ندارد و حتی تعداد مسکن ساخته شده در این محدوده وجود دارد که خالی از سکنه است.

تحلیل یافته ها

همانطور که در ابتدای پژوهش توضیح داده شد هدف این پژوهش بررسی وضعیت کاربری اراضی در شهر جدید گلبهار و چالش های مرتبط با کاربری اراضی فرهنگی و ورزشی در این شهر است لذا در بخش نخست تحلیل به وضعیت کاربری اراضی در این شهر می پردازیم:

بر اساس نتایج بدست آمده وضعیت کاربری اراضی ۸ گانه در شهر جدید گلبهار مطابق جدول ۱ می باشد:

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

جدول ۱. کاربری اراضی ۸ گانه در شهر جدید گلبهار

ردیف	گروه کاربری ها	مساحت (هکتار)	درصد به کل سطح محدوده
۱	مسکونی	۷۷/۲۸	۲۲/۰۱
۲	مسکونی-تجاری	۰/۰۲	۰/۰۱
۳	تجاری	۱/۴۸	۰/۴۲
۴	خدمات و فضای سبز	۲۱/۷۷	۶/۲
۵	شبکه معابر	۱۳۲/۸۶	۳۷/۸۴
۶	پایر و ساخته نشده	۸۸/۷	۲۵/۲۷
۷	سایر کاربری ها	۲۸/۹۵	۸/۲۵
جمع کل			۱۰۰

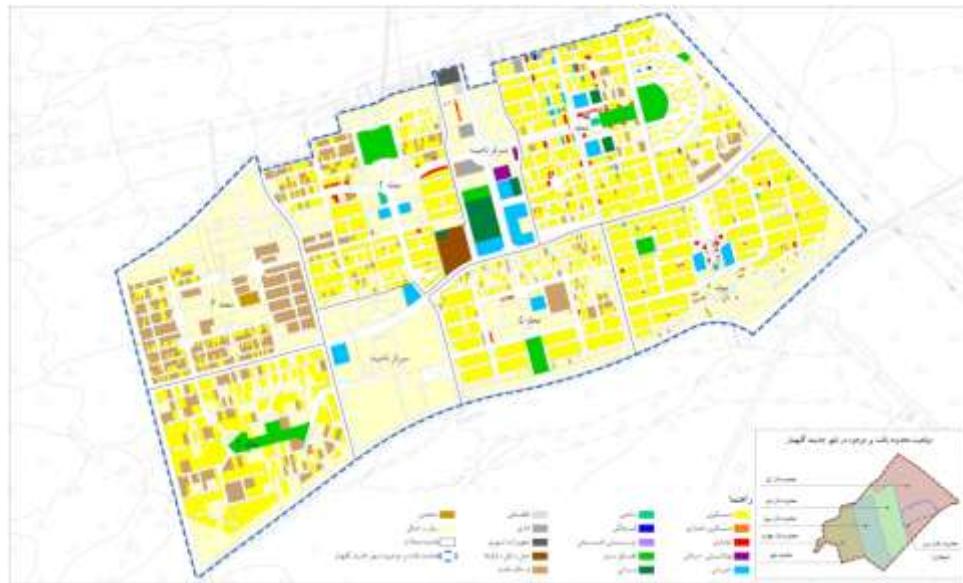
مجموع اراضی بایر و در حال ساخت و ساز محدوده مذکور، بیش از کل اراضی متعلق به کاربری های مسکونی ، مختلط مسکونی-تجاری و تجاری است. در این بررسی چنانچه مجموع اراضی بایر و سایر کاربری ها را در نظر نیاوریم از سطح باقیمانده که معادل ۲۳۳.۴۱ هکتار است، نزدیک به ۳۳.۴۱ درصد به کاربری مسکونی، ۱۰۰.۰۰ درصد به کاربری مختلط مسکونی -تجاری، ۰.۶۳ درصد به کاربری تجاری، ۹.۳۳ درصد به کاربری خدمات عمومی و فضای سبز و نزدیک به ۵۶.۹۲ درصد آن به شبکه معابر، اختصاص یافته است.

جدول ۲. کاربری اراضی در شهر جدید گلبهار

ردیف	کاربری اراضی	مساحت به هکتار	درصد به کل
۱	مسکونی	۷۷/۳۱	۲۲/۰۲
۲	تجاری	۱/۴۸	۰/۴۲
۳	آموزشی	۵/۸۰	۱/۶۵
۴	درمانی	۰/۴۴	۰/۱۳
۵	مذهبی	۰/۳۱	۰/۰۹
۶	فرهنگی	۰/۰۵	۰/۰۱
۷	ورزشی	۲/۸۴	۰/۰۸۱
۸	فضای سبز	۸/۳۲	۲/۳۷
۹	اداری انتظامی	۱/۵۷	۰/۰۴۵
۱۰	تجهیزات شهری	۰/۵۵	۰/۰۱۶
۱۱	حمل و نقل و انتبار	۱۳۴/۷۴	۲۸/۲۸
۱۲	پایر و فاقد کاربری	۱۱۷/۶۵	۲۲/۵۱
جمع کل			۱۰۰

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

نقشه ۴. کاربری اراضی در شهر جدید گلبهار

وضعیت کاربری فرهنگی در شهر جدید گلبهار

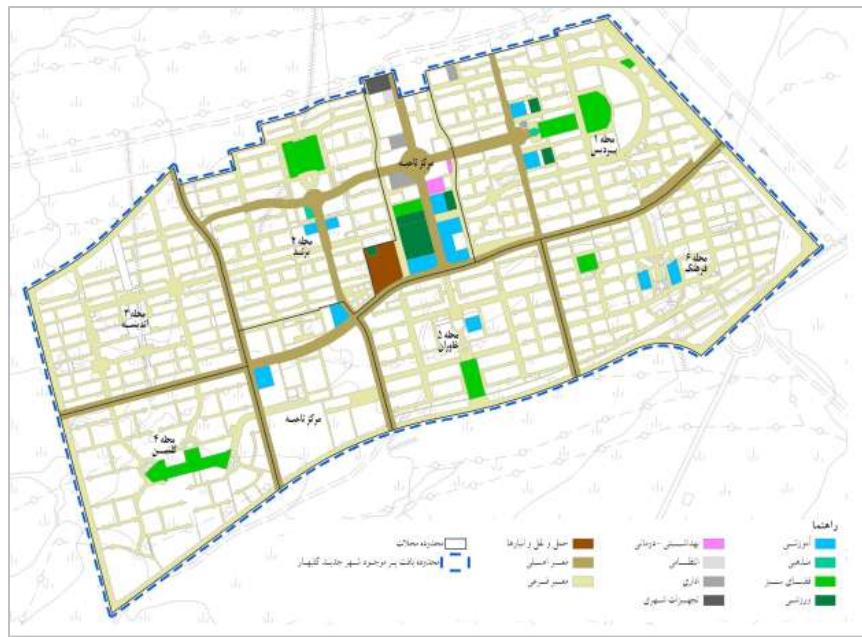
کل فضای فرهنگی محدوده مطالعاتی حدود ۵۰۰ هکتار (۵۰۰ مترمربع) است که در محله شماره یک، استقرار یافته است و سایر محلات و مرکز ناحیه فاقد سطوح فرهنگی هستند، پایین بودن سطح اختصاص یافته به فعالیت‌های فرهنگی باعث گردیده که سرانه این فعالیت در سطح محدوده مطالعاتی به حدود ۵۰ مترمربع تنزل یابد

وضعیت کاربری ورزشی در شهر جدید گلبهار

مجموع اراضی اختصاص یافته به فعالیت‌های ورزشی در سطح محدوده دایر شهر جدید گلبهار بالغ بر ۲.۸۴ هکتار است که از این میزان حدود ۲.۳۶ هکتار و یا نزدیک به ۸۳.۰۹ درصد آن در مرکز ناحیه مستقر است و تنها ۰.۴۸ هکتار و یا بالغ بر ۱۶.۹۱ درصد آن در محله شماره یک استقرار یافته است. سرانه اراضی متعلق به این فعالیت در سطح محدوده بالغ بر ۲.۶۹ مترمربع است.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

نقشه ۵. کاربری های خدماتی در شهر جدید گلبهار

در ادامه جهت بررسی میزان رضایتمندی شهروندان از وضعیت کاربری اراضی شهری گلبهار با تاکید بر کاربری ورزشی و فرهنگی از روش تحلیل یکپارچه تاپسیس استفاده گردیده است که به شکل زیر می باشد:

جدول ۳. وضعیت هر یک از شاخص ها در شهر گلبهار

شرح	بسیار کم	متوسط	کم	بسیار کم	بسیار زیاد	مجموع
سرانه کاربری فرهنگی	۱۱۲	۹۶	۱۵۶	۷۲	۴۴	۲۰۰
سرانه کاربری ورزشی	۱۰۰	۱۶۰	۱۰۰	۶۸	۵۲	۲۰۰
سرانه کاربری خدماتی	۸۴	۹۲	۱۰۸	۷۶	۴۰	۲۰۰
دسترسی به کاربری	۱۰۴	۹۶	۷۶	۷۲	۶۰	۲۰۰
جذابیت کاربری	۴۸	۵۶	۸۴	۱۳۶	۷۶	۲۰۰
مکانیابی کاربری	۸۰	۸۴	۷۶	۸۴	۷۶	۲۰۰
طراحی مناسب کاربری	۱۰۴	۱۰۰	۱۰۰	۷۲	۴۴	۲۰۰

اعمال امتیازات: در این مرحله امتیاز هر یک از حالات بسیار کم، کم، متوسط، زیاد و بسیار زیاد با استفاده از طیف لیکرت پنج تایی از یک تا پنج طبقه بندی می شود و این امتیازات در جدول ۲ ضرب می شود.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

جدول ۴. امتیاز هر یک از حالت کیفی

وضعیت	بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد
امتیاز	۱	۲	۳	۴	۵

جدول ۵. وضعیت هر یک از شاخص با اعمال امتیازات

شرح	بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد	مجموع
سرانه کاربری فرهنگی	۱۱۲	۱۹۲	۴۶۸	۲۸۸	۲۲۰	۱۲۸۰
سرانه کاربری ورزشی	۱۰۰	۳۲۰	۳۰۰	۲۷۲	۲۶۰	۱۲۵۲
شرانه کاربری خدماتی	۸۴	۱۸۴	۳۲۴	۳۰۴	۲۰۰	۱۰۹۶
دسترسی به کاربری	۱۰۴	۱۹۲	۲۲۸	۲۸۸	۳۰۰	۱۱۱۲
جذابیت کاربری	۴۸	۱۱۲	۲۵۲	۵۴۴	۳۸۰	۱۳۳۶
مکانیابی کاربری	۸۰	۱۶۸	۲۲۸	۳۳۶	۳۸۰	۱۱۹۲
طراحی مناسب کاربری	۱۰۴	۲۰۰	۳۰۰	۲۸۸	۲۲۰	۱۱۱۲

مرحله سوم: تعریف ماتریس وضع موجود و ایده آل

جدول ۶. تعریف ماتریس وضع موجود و ماکریم و مینیمم ایده آل

شرح	ماتریس مینیمم ایده آل	ماتریس ماکریم ایده آل	ماتریس وضع موجود	مجموع
سرانه کاربری فرهنگی	۱۲۸۰	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
سرانه کاربری ورزشی	۱۲۵۲	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
شرانه کاربری خدماتی	۱۰۹۶	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
دسترسی به کاربری	۱۱۱۲	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
جذابیت کاربری	۱۳۳۶	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
مکانیابی کاربری	۱۱۹۲	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰
طراحی مناسب کاربری	۱۱۱۲	۲۰۰	۲۰۰	۴۰۰

مرحله چهارم: محاسبه فاصله وضع موجود از حالات ایده آل مثبت و منفی

در این مرحله ابتدا مجذور تفاضل هر یک از شاخص‌ها از حالات ایده آل مثبت و منفی محاسبه می‌شود و در نهایت پس از جمع همه تفاضلات از آن جذر گرفته می‌شود:

جدول ۷. محاسبه فاصله از ماکریم و مینیمم ایده آل

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

فاصله از میانیم ایده آل	فاصله از ماقزیم ایده آل	
۱۷۳۰.۵۶	۱۴۷۴۵۶	سرانه کاربری فرهنگی
۱۷۹۷۷۶	۱۴۱۳۷۶	سرانه کاربری ورزشی
۲۴۴۰.۳۶	۹۳۶۳۶	سرانه کاربری خدماتی
۲۴۶۰.۱۶	۹۲۴۱۶	دسترسی به کاربری
۱۲۶۷۳۶	۱۹۷۱۳۶	جداییت کاربری
۱۹۸۹۳۶	۱۲۵۳۱۶	مکانیابی کاربری
۲۴۶۰.۱۶	۹۲۴۱۶	طراحی مناسب کاربری

مرحله پنجم: محاسبه فاصله نهایی

در مرحله آخر با استفاده از فرمول زیر فاصله نهایی از حالات ایده آل محاسبه می شود که هرچه عدد به یک نزدیکتر باشد میزان رضایت بیشتر است

با توجه به فرمول فوق فاصله نهایی از حالت ایده آل ۰.۴۹ محاسبه می شود که برای تحلیل عدد فوق دوباره از طیف ۵ تایی لیکرت استفاده می شود تا حالت کمی به حالات قابل درک کیفی تبدیل شود.

جدول ۸. طیف لیکرت پنج تایی برای تبدیل حالت کمی به کیفی

وضعیت	بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد
امتیاز	۰-۲۰ درصد	۲۰-۴۰ درصد	۴۰-۶۰ درصد	۶۰-۸۰ درصد	۸۰-۱۰۰ درصد
ماخذ: نگارنده					

با توجه به جدول ۸ وضعیت رضایت از کاربری اراضی شهر جدید گلبهار با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی در حد متوسط رو به پایینارزیابی گردیده است

در این بخش با استفاده از سرانه های وضع موجود و پیشنهادی به بررسی وضعیت کاربری اراضی در منطقه خواهیم پرداخت:

جدول ۹. ارزیابی کمی کاربری اراضی در شهر جدید گلبهار بر پایه سرانه استاندارد

کاربری	مسکونی	آموزشی	درمانی	فرهنگی	اداری	فضای سبز	ورزشی	تجاری	تاسیسات	معابر
استاندارد	۳۰	۱-۲	۳	۱.۵	+۸	۱-۲	-۱.۲۵ ۰.۶	۱-۱.۵	۳-۵	۵۰ تا
موجود	۷۶.۵	۰.۵۲	۱.۴	۲.۶۹	۷.۸	۱.۴۹	۰.۰۵	۰.۴۲	۵.۴۹	۷۳.۱
وضعیت	مazard	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود	کمبود

تصویب شورای عالی معماری و شهرسازی، ۱۳۹۲

جدول ۹ وضعیت سرانه انواع کاربری های اراضی در شهر جدید گلبهار را نشان می دهد. چنانچه مشاهده می شود ۶ کاربری مسکونی، آموزشی، ورزشی، اداری و شبکه معابر نسبت به پیشنهادی طرح جامع مazard و کاربری های درمانی، فرهنگی، فضای سبز و

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

کارگاهی دچار کمبود می‌باشند. البته این بدين معنا نیست که سطح کاربری‌های خدماتی در سال‌های اخیر افزایشی را تجربه نکرده، بلکه بیشتر ناشی از سرعت بالای افزایش جمعیت بوده که سرعت احداث کاربری‌های خدماتی از آن کمتر بوده است

جدول ۱۰. سازگاری کاربری اراضی شهر جدید گلبهار با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی

	مسکونی	تجاری	آموزشی	آموزشی عالی	ورزشی	درمانی	مذهبی	تاسیسات	فضای سبز	فرهنگی	صنعتی	جهانگردی	اداری	انتظامی	بایر	تهری	تهری	تهری	تهری
مسکونی	1																		
تجاری	1	1																	
آموزشی	2	1	1																
آ. عالی	3	1	1	1															
ورزشی	1	3	2	2	1														
درمانی	2	1	3	3	2	1													
مذهبی	1	2	2	2	3	2	1												
TASİSAT	2	2	2	1	2	1	3	1											
فضای سبز	1	1	1	1	1	1	2	1	1										
فرهنگی	1	3	2	3	3	3	3	2	3	1									
صنعتی	5	4	4	4	4	5	5	3	2	5	1								
جهانگردی	3	2	3	2	2	3	3	2	2	2	4	1							
اداری	3	2	2	1	2	3	2	2	1	1	4	2	1						
انتظامی	1	2	2	3	2	2	3	2	3	4	5	4	4	1					
بایر	3	4	5	5	4	5	4	3	4	5								1	

نظر به این که عمدۀ ترین تلاش شهرسازی و برنامه‌ریزی شهری، مکانیابی برای کاربری‌های گوناگون در سطح شهر و جداسازی کاربری‌های ناسازگار از یکدیگر است و بر این اساس کاربری‌هایی که دود، بو، صدا و شلوغی تولید می‌کنند باید از کاربری‌های دیگر، بویژه کاربری‌های مسکونی، فرهنگی و اجتماعی جدا شوند. البته این جدایی مطلق نیست، بلکه در برخی مواقع می‌توان با تمهداتی، اثرات سوء کاربری‌های مزاحم را محدود کرد.

بررسی وضعیت سازگاری کاربری فرهنگی و ورزشی نشان می‌دهد که این کاربری در حالت نسبتاً سازگار و گاه‌ها بی تفاوت قرار دارد.

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

جهت بررسی میزان مطلوبت کاربری فرهنگی و ورزشی در شهر جدید گلبهار تعدادی شاخص از جمله مکانیابی مناسب کاربری، دسترسی مناسب به کاربری، توجه به عامل توپوگرافی، وضعیت آلودگی هوا، بو، صدا و ... تعریف گردیده است

جدول ۱۱. سنجش مطلوبیت کاربری فرهنگی و ورزشی در شهر جدید گلبهار

فرهنگی و ورزشی	شاخص ها	آلودگی آلوگی صدا	آلودگی بو	دسترسی	مکانیابی	توپوگرافی	سایر
۲	۲	۳	۲	۲	۲	۲	۲
مطلوب=۱	نسبتاً مطلوب=۲	بی تفاوت=۳	نسبتاً نامطلوب=۴	نامطلوب=۵			

مطابق جدول ۱۱ می‌توان استنباط نمود که کاربری فرهنگی و ورزشی در بعد مطلوبیت در حد نسبتاً مطلوب ارزیابی گردیده است همانطور که در مبانی نظری آورده شد یک کاربری بایستی متناسب با جمعیت و حجم تقاضا در یک مکان طراحی و ایجاد گردد که از آن تحت عنوان ظرفیت یاد می‌گردد و می‌توان در ابعاد واحد همسایگی، محله، ناحیه و منطقه و شهر مورد بررسی قرار داد.

جدول ۱۲. ماتریس ظرفیت کاربری فرهنگی و ورزشی در شهر جدید گلبهار

منطقه	ناحیه	محله	واحد همسایگی	کاربری
۴	۳	۲	۳	فرهنگسرا

کاملاً مناسب = نسبتاً مناسب = ۲ نسبتاً نامناسب = ۳ بی تفاوت = ۴ نامناسب = ۵

بررسی نتایج مطالعات در حوزه فرهنگی و ورزشی نشان می‌دهد این فضاهای متناسب با ظرفیت محدوده نمی‌باشند.

جمع بندی

پس از انقلاب صنعتی به دلیل عوارض ناشی از رشد شهرنشینی و تمرکز جمعیت در شهرها، اشغال اراضی جدید، توسعه حمل و نقل ماشینی و مانند آینه، ضرورت‌های جدیدی در مورد نحوه تقسیم زمین‌های شهری بوجود آمد. نخستین اقدامات تفکیک اراضی به تدوین مقرراتی برای تقسیم زمین بر می‌گردد. این اقدامات بیشتر جنبه مهندسی و تدوین مقررات ثبت املاک را داشت. ولی به تدریج با اهداف اقتصادی، اجتماعی و اصول برنامه‌ریزی شهری همراه گردید. در شهرسازی امروز جهان، برنامه‌ریزی کاربری زمین، یعنی چگونگی استفاده و توزیع و حفاظت اراضی همواره از محورهای اساسی شهرسازی و یکی از زمینه‌های دست‌یابی به توسعه پایدار شهری به شمار می‌رود. از دیدگاه توسعه پایدار شهری، برنامه‌ریزی کاربری زمین اهداف عمده‌ی زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و کالبدی-فضایی را شامل می‌شود. پس برنامه‌ریزی کاربری زمین شهری یکی از ابزارهای مهم برای دستیابی به اهداف کلان اجتماعی، اقتصادی و کالبدی است، که نه تنها اثراتی بسیار بر سرمایه‌گذاری‌ها و تصمیمات عمومی می‌گذارد، بلکه نقش مهمی در میزان رشد شهری و کیفیت محیط کالبدی شهر دارد. به عبارت دیگر، کاربری زمین شهری، توان استفاده از رویه زمین جهت استقرار فعالیت‌های گوناگون شهری است

در این پژوهش تلاش گردید تا وضعیت کاربری اراضی شهر جدید گلبهار با تاکید بر کاربری فرهنگی و ورزشی مورد بررسی قرار گیرد. در این راستا ابتدا به روش اسنادی کتابخانه‌ای به بررسی مبانی نظری مرتبط با توسعه پایدار شهری، و کاربری زمین پرداخته شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آمار و ارقام و اطلاعات وضع موجود در خصوص کاربری اراضی شهر و در ادامه با استفاده

ماهnamه علمی تخصصی پایا شهر

از ابزار پرسشنامه و روش تحلیل تحلیل یکپارچه تاپسیس و ماتریس‌های ارزیابی انجام گردیده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که به لحاظ کمی وضعیت کاربری اراضی در شهر جدید گلبهار مناسب نمی‌باشد و کاربری درمانی، فرهنگی، فضای سبز، تجاری و تاسیسات با کمبود مواجه می‌باشد و همین مساله موجب ایجاد نارضایتی در میان ساکنین گردیده است به نحوی که نتایج حاصل از تحلیل تاپسیس نشان داد که میزان رضایتمندی کمتر از حد متوسط می‌باشد. در نهایت نتایج ارزیابی کیفی کاربری اراضی فرهنگی و ورزشی با استفاده از ماتریس‌های ارزیابی نشان دهنده وضعیت نه چندان مطلوب این کاربری‌ها است.

فهرست منابع

۱. اکبری محمود، مదربضا رضایی. ۱۳۹۷. ارزیابی تغییرات کاربری اراضی در منطقه سه کلانشهر اصفهان، پژوهش و برنامه ریزی شهری، سال نهم، شماره ۳۴، صص ۵۶-۴۲.
۲. بابایی اقدم فریدون، نورالدین عظیمی، ایرج حسینی. ۱۳۹۰. مدل سازی الگوی کاربری اراضی شهری با استفاده از مدل CLUE - S (مطالعه موردی: مشکین شهر)، مجله چشم انداز جغرافیایی (مطالعات انسانی)، سال ۶، شماره ۱۴، صص ۱-۱۸.
۳. شماعی علی، بابک لطفی مقدم. ۱۳۹۴. بررسی شاخص سازگاری در برنامه‌ریزی کاربری زمین شهری به‌منظور پایداری اقتصادی شهر، مطالعه موردی: منطقه یک شهرداری تهران، جغرافیا و برنامه ریزی ، دوره ۲۰، شماره ۵۷، صص ۱۹۸-۱۷۵.
۴. شمس مجید، طیبه کرمی نژاد. ۱۳۹۳. ارزیابی روند تغییرات کاربری اراضی در توسعه فضایی شهر کرمانشاه با استفاده از GIS و RS (مطالعه موردی: محله جعفرآباد کرمانشاه)، نشریه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، سال ۹، شماره ۲۸، صص ۵۷-۴۵.
۵. ظاهری محمد، اسماعیل سلیمانی راد، نبی الله حسینی شه پریشان. ۱۳۹۶. ارزیابی کاربری اراضی شهری کلانشهر اهواز برپایه عدالت فضایی با استفاده از مدل LQI و روش نزدیکترین همسایه مجاور ، مطالعات مدیریت شهری، دوره ۹، شماره ۲۹، صص ۸۷-۷۵.
۶. علی اکبری اسماعیل، عذرا عمالدین. ۱۳۹۱. ارزیابی کمی و کیفی کاربری‌های شهری با تأکید بر نظام توزیع و الگوی هم‌جواری (مطالعه موردی: ناحیه‌ی یک شهر گرگان)، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۴، شماره ۱، صص ۱۷۲-۱۵۷.
۷. قربانی رسول، راضیه تیموری، علیرضا جدیدیان، نعیمه ترکمن نیا. ۱۳۹۴. ارزیابی تغییر کاربری اراضی شهری در جهت ناپایداری توسعه شهری (نمونه موردی: با غشهر مراغه طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰) ، مطالعات برنامه ریزی سکونتگاه‌های انسانی، دوره ۱۰، شماره ۳۱، صص ۲۷-۱۵.
۸. مرصوصی نفیسه، محمد غلامی، موسی رستگار. ۱۳۹۱. شهرهای کوچک و نظام کاربری اراضی شهری (مطالعه موردی؛ شهر لامرد در استان فارس)، برنامه ریزی فضایی، دوره ۲، شماره ۱(پیاپی ۱)، صص ۸۶-۶۷.
۹. ملکی سعید. ۱۳۹۰. درآمدی بر توسعه پایدار شهری، انتشارات دانشگاه شهبد چمران اهواز، چاپ اول.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

۱۰. مشیری سیدر حیم، رسول ملکی نظام آباد. ۱۳۹۰. تحلیلی بر برنامه ریزی کاربری اراضی با تأکید بر توسعه پایدار شهری، نمونه موردی: شهر میاندوآب، دوره ۶، شماره ۸۲، صص ۷۳-۸۷

11. Dutta, V. (2012), War on the Dream, How Land use Dynamics and Peri-urban Growth Characteristics of a Sprawling City Devour the Master Plan and Urban Suitability, A Fuzzy Multi-criteria Decision Making Approach, proceeded In 13th Global Development ConferenceUrbanisation and Development: Delving Deeper into the Nexus,Budapest,hungary
12. Rabiee Far, Valliolalah Ziari, Keramatollah and Qulamreza Haghigat Sani. 2013. an assessment of sustainable development in Zanjan city from the perspective of environmental sustainability using SWOT technique. Urban and Regional Studies and Research, Issue 19, pp.56-69.
13. Shen,L.Y.et al(2011),The application of urban sustainability indicators-A comparison between various practices ,Habitat International 35.pp.17-29. Journal homepage:www.elsevier.com/locate/habitatint